

Barbara Surma

The 60th Anniversary of the Catechesis of the Good Shepherd "The New Child, The New Adult" - sprawozdanie z międzynarodowego kongresu w Phoenix, Arizona

---

Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce : kwartalnik dla nauczycieli nr 4,
181-183

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Barbara Surma
Akademia Ignatianum w Krakowie

The 60th Anniversary of the Catechesis of the Good Shepherd “The New Child, The New Adult” – sprawozdanie z międzynarodowego kongresu w Phoenix, Arizona

W dniach od 1 do 4 października 2014 roku w Phoenix (Arizona, USA) uroczyste obchodzono sześćdziesięciolecie powstania Katechezy Dobrego Pasterza autorstwa Sofii Cavalletti (1917–2011) i Gianny Gobbi (1919–2002), bazującej na zasadach pedagogicznych Marii Montessori (1870–1952). Temat, wokół którego oscylowały wykłady oraz dwanaście godzin warsztatów, brzmiał „Nowe dziecko. Nowy dorosły”. Termin „nowe dziecko” został po raz pierwszy użyty przez Marię Montessori, natomiast Sofia Cavalletti oraz Gianna Gobbi wskazały, że to nowe dziecko, które potrzebuje wychowania religijnego, ujawnia nową godność, radość i wdzięczność w kontakcie z rzeczywistością nadprzyrodzoną. Nowe dziecko potrzebuje nowego dorosłego, który je rozumie i wie, jak prowadzić do jego autonomii.

Na kongres przyjechało ponad sześciuset uczestników z całego świata, z ponad 45 państw ze wszystkich kontynentów. Dało to możliwość wymiany doświadczeń, ubogacenia siebie nawzajem i poszerzenia horyzon-

tów myślenia o dziecku i o swojej roli w jego wychowaniu. Sesje plenarne oraz warsztaty były prowadzone w dwóch językach: angielskim i hiszpańskim, ze względu na uczestników pochodzących najliczniej z tych dwóch obszarów językowych (Ameryka Południowa i Północna). Honorowymi gośćmi i wykładowcami były osoby, które bezpośrednio współpracowały z Sofią Cavalletti w Rzymie: Augusta Poluzzi, Francesca i Patrizia Cocchini, Giancarlo Pani SJ, Claudia Margarita Schmitt oraz poza granicami Włoch: Rebekah Rojcewicz (USA), Nora Bonilia (Meksyk, Kolumbia), Maria Teresa Ituarte de Loyo (Meksyk), Linda Kaiel (USA), Anna Hurdle (USA), Dan Teller (USA), br. Ignatius Feaver (franciszkanin, Kanada, USA, Włochy, India, Afryka), ks. biskup José Miguel Gómez (Kolumbia), Karen Maxwell (USA), Mary Mirrione (USA), Ann Garrido (USA), Catherine Maresca (USA), s. Jelica Duzel (Chorwacja).

Każdy dzień rozpoczął się sesją plenarną wraz z wykładami wprowadzającymi w zagadnienie „Nowe dziecko. Nowy dorosły”. Były one wzbogacone świadectwami o początkach Katechezy Dobrego Pasterza w rzymskim atrium, których bezpośrednimi uczestniczkami–świadkami jako uczennice były Francesca i Patrizia Cocchini (obecnie prowadzą zajęcia z dziećmi oraz warsztaty dla dorosłych przygotowujące do pracy katechetycznej). W 1996 roku odbyła się Międzynarodowa Rada (Consiglio) obradująca na temat ekumenizmu i dążenia do jedności. Efektem tych obrad był Kongres Katechezy Dobrego Pasterza zorganizowany w 1997 roku w Asyżu oraz powstanie w różnych państwach stowarzyszeń na rzecz wychowania religijnego. Ich działalności i historii powstania była poświęcona jedna z sesji plenarnych. Obecnie działa osiem takich stowarzyszeń we Włoszech, Kolumbii, Meksyku, Niemczech, Kanadzie, Australii, Stanach Zjednoczonych oraz założone przez Zgromadzenie Sióstr Misjonek Miłości w Indiach.

Podczas trwania kongresu uczestnicy mogli codziennie brać udział w warsztatach tematycznych zatytułowanych:

- Katecheza Dobrego Pasterza z dziećmi z trudnościami rozwojowymi (katecheci i rodzice opowiadali, jak pracują z dziećmi z problemami rozwojowymi oraz jakie osiągają efekty);

- Atrium jako przygotowane otoczenie w Szkole Montessori (Dan Teller i Catherina Maresca dzielili się swoim doświadczeniem ze szkoły Montessori);

- Katecheza Dobrego Pasterza: formacja w seminarium duchownym (W Kolumbii w archidiecezji Manizales od dziesięciu lat prowadzona jest Katecheza Dobrego Pasterza z dziećmi, od trzech lat włączono ją do programu przygotowującego kleryków w seminarium jako „Formacja Serca Pasterza”. Dostrzeżono walor tej Katechezy nie tylko

dla dzieci, ale również dla dorosłych. Jest to dobry przykład aplikacji KDP w pracy z „nowym dzieckiem i nowym dorosłym”).

- Doświadczenie misyjne (Siostry ze Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Miłości Matki Teresy z Kalkuty w Indiach opowiadały o aplikacji KDP w formacji sióstr, a także w pracy z dziećmi ulicy oraz z innymi biednymi potrzebującymi).

- Praca z dorosłymi (próbowano odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób KDP może służyć edukacji dorosłych – nie tylko rodziców, ale innych osób uczestniczących w życiu wspólnoty kościoła);

- Znaczenie obserwacji i dokumentacji w KDP;

- Doświadczenie misyjne w Chinach i Afryce (uczestnicy mogli się zapoznać z pracą misyjną prowadzoną w niektórych krajach afrykańskich takich jak: Kenia, Uganda i Republika Południowej Afryki oraz w prowincjach Chin, gdzie jest prowadzona KDP);

- Przygotowanie do przyjęcia sakramentów;

- Spotkanie dla liderów i formatorów;

- Dziecko niesłyszące i KDP;

- Dzieci z zaburzeniami rozwojowymi (był to warsztat, w którym kontynuowano temat katechezy z dziećmi o różnych zaburzeniach rozwojowych. Katechetki z USA, Meksyku i Polski dzieliły się własnymi spostrzeżeniami i doświadczeniami. Frances Kennedy mówiła o pracy z dziećmi z zespołem Downa i Aspergera, Victoria Schwartz, Pattie Jones i Graciela Domínguez zaprezentowały materiały, które zaadoptowały do pracy z dziećmi niewidomymi, a Barbara Surma podzieliła się swoim doświadczeniem w pracy z dziećmi w Integracyjnym Przedszkolu Montessori w Krakowie);

- Doświadczenia misyjne i Katecheza Dobrego Pasterza w Palestynie i Chorwacji;

- Atrium: przygotowane otoczenie (uczestnicy mogli się zapoznać z organizacją atrium na trzech poziomach: dla dzieci od 3 do 6 lat, od 6 do 9 lat i od 9 do 12 lat oraz popracować z materiałami rozwojowymi do wychowania religijnego);

- Praca z młodzieżą i KDP;

- Praca w atrium dla dzieci poniżej trzeciego roku życia.

Podczas czterodniowego kongresu uczestnicy mogli również zobaczyć zdjęcia, prace dzieci z różnych stron świata, osobiście porozmawiać z osobami pracującymi z dziećmi i dorosłymi, a także podzielić się własnym doświadczeniem. Wspólna modlitwa, posiłki oraz wieczorne spotkania pozwoliły na nawiązanie dialogu międzykulturowego, którego celem jest zintegrowanie sił w celu wychowania dla pokoju i jedności.